

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

XX

bytem XX

zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2018, č.j. OD 345/18 - 3/67.1/18087/Rg,

takto:

I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 13. 4. 2018, č. j. OD 345/18 - 3/67.1/18087/Rg, **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, odboru správního (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 20. 2. 2018, sp. zn.: MUCL/60871/2017, č. j. MUCL/21654/2018. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítnul jako nedůvodné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 3. 6. 2017 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Žaloba

2. Žalobce uvedl, že žalovaný řádně nereflektoval na odvolací důvody, nezabýval se předloženými důkazy, konkrétně rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014. Přitom z uvedeného rozhodnutí, jakož i dalších rozhodnutí tohoto odvolacího orgánu (které žalobce v žalobě konkrétně označil a soudu spolu s rozhodnutím Městského úřadu Písek předložil) vyplývá praxe tohoto odvolacího správního orgánu, který v prakticky shodných věcech posuzoval, zda i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty žalobce považoval za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným.
3. Následně žalobce uplatnil žalobní námitku, která směřovala do nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nesouhlasil se závěrem žalovaného jako odvolacího orgánu, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady, když, jak uvedl dříve, správní praxe je odlišná. Žalovanému vytýkal, že jako jediné důkazy, které posuzoval, byla oznámení od oddělení policie o spáchání přestupku, která však podle žalobce nemohou být dostatečným důkazem, a mají být porovnána s předmětným rozhodnutím. Žalobce předložil spolu s žalobou rozhodnutí v blokových řízeních týkajících se jiných přestupců, kdy tato rozhodnutí mají sloužit jako důkaz praxe vyplňování bloků z hlediska jejich náležitostí. Například bloky série **XX** č. bloku **XX** a série **XX** č. bloku **XX** nesplňují dostatečnou individualizaci skutku podle rozsudku Nejvyššího správního soudu, naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série **XX** č. bloku **XX** plyne dodržení zákonem stanovených požadavků.
4. K tomuto žalobnímu bodu následně žaloba v obecné rovině rozvedla, za jakých okolností není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobce

identifikoval případy, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřípustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání, kdy nestačí uvést pouze „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné. Žalobce dále uvedl, že v případě porušení povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu týkající se zákazu držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení při jízdě vozidlem, musí být z vydaného rozhodnutí zřejmé, že povinnost byla porušena za jízdy řidičem a nebyla porušena například se sadou hands-free. Žalobce dále upozornil na nepřípustnost použití zkratk ve vztahu k bezpečnostním pásům. Uvedl, že z rozhodnutí musí být patrné, že přestupce porušil povinnost být připoután bezpečnostním pásem za jízdy jako řidič motorového vozidla. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo vyloučeno, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci.

5. K jednotlivým pokutovým blokům pak žalobce uplatnil následující výhrady:
6. K pokutovým blokům ze dne 3. 6. 2017, 4. 12. 2016, 5. 11. 2016, 23. 7. 2015, 2. 4. 2014 a 22. 3. 2014 žalobce namítal, že z nich nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci. Podle žalobce chybí rovněž uvedení konkrétního místa spáchání přestupku, aby bylo možné určit, zda k přestupku došlo na místě veřejně přístupném či soukromém pozemku a vyvstává i pochybnost o věcné příslušnosti orgánu rozhodujícího v blokovém řízení. U místa přestupku není uvedena ani kilometráž komunikace. Podle judikatury nepostačí uvést pouze obec nebo část obce, ale je nutné v daném případě přesné uvedení místa, aby nebylo pochyb o místě přestupkového jednání.
7. K pokutovým blokům ze dne 3. 6. 2017, 5. 11. 2016 a 2. 4. 2014 žalobce namítal, že obsahují chybnou právní kvalifikaci, neboť je v nich uvedeno pouze „125c/1k“. Popis skutku „pásy“, resp. „neužil BP“, dostatečně nespecifikují porušení povinnosti stanovené zákonem. V kolonce pro vylíčení události je jako právní kvalifikace uvedeno „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“, když správně mělo být uvedeno „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
8. V pokutovém bloku ze dne 23. 7. 2015 byla obsažena chybná právní kvalifikace, neboť je zde uveden jen údaj „§125/1f1“. Popis skutku „telefon“ neodpovídá porušení povinnosti dané zákonem. V kolonce pro vylíčení události je jako právní kvalifikace uvedeno „§ 7/1c z. č. 361/2000 Sb.“, když správně mělo být uvedeno „§ 7 odst. 1 písm. c) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
9. K pokutovým blokům ze dne 4. 12. 2016 a 22. 3. 2014 žalobce uvedl, že obsahuje

chybnou právní kvalifikaci, neboť v něm bylo uvedeno pouze „125c/1f4“. Popis skutku „rychlost“ neodpovídá porušení povinnosti dané zákonem. V kolonce pro vyličení události je jako právní kvalifikace uvedeno „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, když správně mělo být uvedeno „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.

10. Není tedy bez důvodných pochybností patrné, komu, zejména kdy a kde a také za jaký skutek byly pokuty v blokových řízeních uloženy. V tomto směru se žalobce dovolával rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.
11. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný odvolal na napadené rozhodnutí a navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje. Dále uvedl, že žalobce rozporuje pokutové bloky série **XX** č. bloku **XX**, série **XX**, č. bloku **XX** a série **XX**, č. bloku **XX**, které v předmětném řízení nebyly vůbec předmětem přezkumu.

IV. Zjištění ze správního spisu

13. Výpisem z bodového hodnocení řidiče bylo doloženo, na základě jakých přestupků žalobce dosáhl 12 bodů. Dne 22. 6. 2017 podal žalobce námitky do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 15. 6. 2017. V odůvodnění námitek žalobce uvedl, že nesouhlasí s veškerými záznamy bodů v registru řidičů a navrhl, aby spisový materiál byl doplněn o rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků.
14. Dne 24. 7. 2017 bylo oznámeno správním orgánem I. stupně zahájení řízení o námitkách. Písemnostmi ze dne 20. 7. 2017 a 9. 1. 2018 (opakovaně z důvodu podání návrhu na provedení přezkumného řízení) vyzval žalobce podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) k vyjádření se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním.
15. Ze spisu dále plyne, že řízení o námitkách bylo přerušeno, neboť žalobce podal podnět k zahájení přezkumného řízení ohledně vydaného pokutového bloku ze dne 3. 6. 2017, jemuž ale nebylo vyhověno.
16. Správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivá oznámení o uložení pokut v blokových řízeních ze dne 24. 3. 2014, ze dne 2. 4. 2014, ze dne 24. 7. 2015, ze dne 7. 11. 2016, ze dne 6. 12. 2016 a ze dne 5. 6. 2017, a dále příkaz o uložení pokuty Městského úřadu Česká Lípa, odboru dopravy a občanskosprávních agend ze dne 15. 4. 2016, č. j. MUCL/28840/2016. Dále byly vyžádány kopie pokutových bloků.

17. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 20. 2. 2018 byly námitky žalobce zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 3. 6. 2017 byl potvrzen. Správní orgán I. stupně se nejprve zabýval jednotlivými pokutovými bloky ze dne 3. 6. 2017, ze dne 4. 12. 2016, ze dne 5. 11. 2016, ze dne 23. 7. 2015, ze dne 2. 4. 2014, ze dne 22. 3. 2014, a příkazem ze dne 15. 4. 2016. Dále se správní orgán I. stupně podrobně zabýval jednotlivými náležitostmi předmětných bloků z hlediska jejich určitosti a srozumitelnosti. Shledal, že pokutové bloky obsahují všechny náležitosti uvedené v § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, č. j. 9 As 2/2011 - 93. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že pokud žalobce brojil proti nezpůsobilosti pokutových bloků k zápisu bodů do registru řidičů, nemělo se tak dít v obecné rovině, ale bylo třeba uvést konkrétní výhrady (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2014, č. j. 4 As 3/2014-39). Prvostupňový správní orgán dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, podle kterého správní orgán zkoumá pouze to, zda je tu způsobilý podklad pro záznam, správní orgán však nezkoumá správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě došlo k záznamu bodů (uplatní se presumpce správnosti správních aktů). V řízení o námitkách správní orgán I. stupně posoudil, zda záznamy bodů v registru řidičů byly provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet bodů odpovídá spáchanému přestupku. Podle hledisek stanovených ustálenou judikaturou bylo ověřeno, zda oznámení o uložení pokuty odpovídá skutečností uvedeným v příslušném rozhodnutí. Z hlediska žalobcem namítaného porušení principu předvídatelnosti s odkazem na výše uvedená rozhodnutí Moravskoslezského kraje, správní orgán I. stupně uvedl, že správní orgány nejsou rozhodnutími jiných správních orgánů vázány. V závěru shledal správní orgán I. stupně námitky žalobce neodůvodněnými.
18. Blanketní odvolání ze dne 12. 3. 2018 žalobce dodatečně doplnil dne 26. 3. 2018. Obecné odvolací námitky směřovaly do přezkoumatelnosti rozhodnutí a způsobilosti podkladů pro zápis. V odvolání bylo napadnuto i používání zkratk k popisu přestupkového jednání. Podle žalobce nebyly naplněny náležitosti pokutových bloků. Podle žalobce nemůže být oznámení o uložení pokuty dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů v registru řidičů existoval způsobilý podklad. Důkazem mělo být detailní posouzení jednotlivých pokutových bloků. Odvolání zmínilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského i Jihočeského kraje, která se nezpůsobilostí podkladů pro záznam do registru řidičů zabývala. Dále se žalobce v odvolání vyjadřoval konkrétně k jednotlivým pokutovým blokům a

zpochybňoval údaje uvedené v jednotlivých kolonkách pokutových bloků.

19. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný nejprve posoudil námitku týkající se vad výroku prvostupňového rozhodnutí a s touto námitkou se neztotožnil. Předmětný výrok splňoval všechny náležitosti uvedené v § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Podle žalovaného správní orgán I. stupně rozhodoval o námitkách na podkladě pravomocných rozhodnutí, na základě kterých byly žalobci body zaznamenány. Také si vyžádal kopie všech pokutových bloků, které byly platné a pravomocné. Všechny pokutové bloky dle žalovaného obsahují požadavky na ně zákonem kladené. Bloky byly vždy podepsány a podpisy byly typově shodné s podpisem žalobce na plné moci. Ohledně odkazu na rozhodnutí Krajských úřadů Moravskoslezského kraje a kraje Jihočeského žalovaný konstatoval, že žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky vztahující se k těmto rozhodnutím. Ohledně vypořádání této námitky se žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 15. 2. 2016, č. j. 59 A 68/2015 – 52, kde byla řešena obdobná otázka. Žalovaný se neztotožňuje s námitkou žalobce, že pouhé oznámení o uložení blokové pokuty není dostatečným důkazem. Žalovaný se poté podrobně zabýval náležitostmi pokutových bloků ze dne 3. 6. 2017, 4. 12. 2016, 5. 11. 2016, 23. 7. 2015, 2. 4. 2014 a 22. 3. 2014, a na základě skutečností v nich uvedených dovodil, že odvolací námitky jsou nedůvodné.

V. Posouzení věci krajským soudem

20. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., *v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno*, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
21. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí vydané ve věci námitky proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).

22. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)*“. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-41) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů.
23. První žalobní bod, který se týká nereflektování odvolacích důvodů, v podstatě kopíruje žalobní námitky uplatněné již v žalobách projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 59 A 34/2015, sp. zn. 59 A 64/2015, sp. zn. 59 A 65/2015 či sp. zn. 59 A 68/2015, z poslední doby pod sp. zn. 59 A 118/2017. Žaloba v tomto směru neobsahovala žádné žalobní výhrady, které by žalobcův případ individualizovaly a směřovaly do konkrétních částí napadeného rozhodnutí žalovaného a opomenutí konkrétních odvolacích námitek.
24. K uplatněnému žalobnímu bodu soud shodně jako v předchozích rozhodnutích v shora označených věcech uvádí, že je samozřejmě povinností žalovaného jako odvolacího orgánu svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání odvolacích námitek. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o

odvolacích důvodech žalovaný uvážil a na základě jakého skutkového stavu a právních úvah a důvodů. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobce, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicitně* vypořádá.

25. Soud má za to, že napadené rozhodnutí se plně vypořádalo jak s odvolacími důvody uplatněnými v obecné rovině, včetně odkazu na rozhodnutí vydávaná jinými krajskými úřady, tak i s konkrétními výtkami, které žalobce vůči jednotlivým pokutovým blokům vznesl. Soud považoval v daném případě rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, přezkoumatelné, řádně odůvodněné.
26. Odvolává-li se žaloba znovu v úvodní části na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, jakož i na další rozhodnutí tohoto správního orgánu a rozhodnutí Městského úřadu Písek, uvádí soud, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhoval těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného.
27. Další částí žaloby žalobce brojí (*pozn. soudu* opět shodně jako v žalobách podaných stejným právním zástupcem v již dříve projednávaných věcech) v obecné rovině proti nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. S tezí, které žaloba ve vztahu k rozhodnutím o přestupcích a rozhodnutím vydaných v blokovém řízení soudu předestřela, lze v obecné rovině souhlasit. Je-li podkladem pro záznam bodů pravomocné rozhodnutí správního orgánu o přestupku [ve smyslu ve smyslu § 123b odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu], správní orgán již nepřezkoumává jeho správnost a zákonnost či dokonce kvalifikaci skutku, jak už bylo řečeno v úvodní části argumentace soudu, ale soustředí se k vzneseným námitkám na to, zda jde o řádný podklad pro záznam, zda byl zaznamenán správný počet bodů. Ve vztahu k pokutovému bloku [v návaznosti na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění do 30. 6. 2017] lze ve stručnosti shrnout, že je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je stanoví zejména § 84 a § 85 zákona o přestupcích, přičemž povaze blokového řízení korespondují strohé a zkratkovité formulace, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012,

č. j. 7 As 94/2012-20 nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).

28. Teprve v další části žalobního bodu žalobce uvádí konkrétní výhrady vůči pokutovým blokům. Soud připomíná, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkových jednání (uvedených níže), jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě (viz podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích), což neučinil. K žalobním námitkám žalobce ohledně užitých zkratk pro popis přestupkového jednání (rychlost, telefon, pásy a neužil BP) soud uvádí, že neodpovídají obsahu vyplněných kolonek jednotlivých pokutových bloků, v nichž byl vždy popis jednání dostatečně vyjádřen (viz níže). Soud podotýká, že námitky neodpovídají, i když právní zástupce žalobce měl pokutové bloky k dispozici poté, co si je vyžádal od správního orgánu.

29. Ve vztahu ke zpochybňované právní kvalifikaci jednání v pokutových blocích ze dne 3. 6. 2017, série [XX], č. [XX], ze dne 5. 11. 2016, série [XX], č. [XX], ze dne 2. 4. 2014, série [XX], č. [XX], učiněné prostřednictvím údaje „§125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, konstatuje soud, že ji považuje za dostačující, nikoliv vadnou. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je zřejmé, že žalobcovo jednání bylo v jednotlivých případech kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť žalobce porušil povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostními pásy, pokud jím je sedadlo vybaveno podle zvláštního právního předpisu. V pokutových blocích bylo uvedeno porušené ustanovení ve zkratce „§ 6/1a“ z. č. 361/2000 Sb.“. Z uvedené zkratky je patrné, že bylo žalobcem porušeno ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Na pokutových blocích je zcela konkrétně specifikováno protiprávní jednání žalobce. Popis jednání je uveden na pokutovém bloku ze dne 3. 6. 2017 „jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem lékařské potvrzení nevlastní“, ze dne 5. 11. 2016 „řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“, ze dne 2. 4. 2014 „nepřipoután za jízdy bezpečnostním pásem“. Tedy žalobce při řízení vozidla v rozporu s § 6 odst. 1 písm. a) porušil povinnost řidiče být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Je tedy zcela zřejmé k jakému porušení povinností došlo. U všech bloků je konkretizován čas spáchání přestupku a místo, kdy na bloku ze dne 3. 6. 2017 je uvedeno „3. 6. 2017 v 14:00, Č. Lípa, ul. Okružní“, na bloku ze dne 5. 11. 2016 „Dne 5. 11. 2016 ve 12:45 hod. v Děčíně 5 ul. Předmostí (u BČS Shell)“, a na bloku ze dne 2. 4. 2014 „2. 4. 2014 v 09:00 hod., v obci Kremže, ul. Krumlovská,“. Pokutové bloky považuje soud za dostatečně určité a srozumitelné.

30. Obsahují-li pokutové bloky ze dne 22. 3. 2014, série [XX], č. [XX], a ze dne 4. 12. 2016, série [XX], č. [XX], právní kvalifikaci „§125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“, považuje soud tento popis za postačující, a nikoliv vadný. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo v jednotlivých případech kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Tedy žalobce při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h. Z hlediska rychlosti byl uveden

v bloku ze dne 22. 3. 2014 údaj „50/64/61“. Z čehož vyplývá, že byla naměřená rychlost 64 km/h a po odečtu odchylky přístroje činí naměřená rychlost

61 km/h. V bloku ze dne 4. 12. 2016 byl uveden údaj 50/68/65, z čehož vyplývá, že byla naměřená rychlost 68 km/h a po odečtu odchylky přístroje činí naměřená rychlost 65 km/h. Nejvyšší dovolená rychlost v obci činí 50 km/h. Porušené ustanovení bylo uvedeno ve zkratce „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“. Z uvedené zkratky je patrné, že bylo žalobcem porušeno ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Na pokutových blocích je zcela konkrétně specifikováno protiprávní jednání žalobce. Popis jednání je uveden na pokutovém bloku ze dne 22. 3. 2014 textem „řidič překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci“, a na bloku ze dne 4. 12. 2016 textem „rychlost v obci“, jednání žalobce je v obou případech dostatečně zachyceno podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Je zde konkretizován čas spáchání přestupku a místo u bloku ze dne 22. 3. 2014 „Dne 22. 03. 2014 v 09:51 na sil. č. I/9 v obci Pihel“, u bloku ze dne 4. 12. 2016 „4. 12. 2016 8:48 II/262 Jezvė u ZŠ“. Pokutové bloky považuje soud za dostatečně určité a srozumitelné.

31. Obsahuje-li pokutový blok ze dne 23. 7. 2015, série XX č. XX, právní kvalifikaci „§125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“, považuje soud tento popis za postačující, nikoliv vadný. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. V pokutovém bloku bylo uvedeno porušené ustanovení ve zkratce „§ 7/1c“. Z uvedené zkratky je patrné, že bylo žalobcem porušeno ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Na pokutovém bloku je zcela konkrétně specifikováno protiprávní jednání žalobce „při řízení mot. vozidla držel v ruce hovorové zařízení – mob. telefon“. Tedy žalobce při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Je tedy zcela zřejmé k jakému porušení povinností došlo. Je zde konkretizován čas spáchání přestupku a místo „23. 7. 2015 v 17,30 h H. Libchava“. Pokutový blok považuje soud za dostatečně určitý a srozumitelný.
32. Obecné námitky ohledně specifikace místa spáchání přestupkového jednání, které opět žalobce uplatnil ve vztahu ke všem pokutovým blokům týkajícím se porušení povinnosti řidiče být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, neshledal soud důvodnými. Popisem místa spáchání přestupků se v napadeném rozhodnutí ve vztahu ke všem pokutovým blokům podrobně zabýval žalovaný. S jeho závěry žalobce nijak nepolemizuje, soud proto v tomto směru odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí, neboť by jen opakoval skutečnosti dostatečně a správně zodpovězené žalovaným. Žalobce namítá pouze formální nedostatky, aniž by se současně bránil tomu, že daný přestupek v uvedeném místě nespáchal, že nesouhlasil na místě s jeho kvalifikací, netvrdí, že nepodepsal pokutový blok či byl k podpisu donucen. Za takové situace nebylo nutné v pokutových blocích ještě

podrobněji popisovat místo přestupkového jednání, pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích. K obecné námitce, že z pokutových bloků není zřejmé, komu a kdy a kde byly pokuty v blokovém řízení uloženy, soud konstatuje, že všechny pokutové bloky mají zákonné náležitosti ve smyslu shora uvedených ustanovení zákona o přestupcích. Plyne z nich, že přestupcem byl žalobce, obsahují i datum a místo vydání.

33. Soud tedy uzavírá tím, že pokutové bloky, jejichž nedostatky žalobce namítal, správní orgány správně posoudily jako způsobilé podklady pro zápis příslušného počtu bodů do registru řidičů. Protože, jak soud odůvodnil ve vztahu k jednotlivým pokutovým blokům, ve vydaných pokutových blocích bylo vždy řádně uvedeno, za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, nemohla vzniknout pochybnost o věcné příslušnosti orgánů policie, resp. obecní policie přestupky v blokovém řízení projednat ve smyslu § 86 písm. a), e) bod 1 zákona o přestupcích. Nelze dospět k závěru, že by správní orgány postupovaly při vyřízení námitek nezákonně.

VI. Závěr a náklady řízení

34. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce a žalovaného.
36. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
37. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě

obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 20. května 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu